

РЕШЕНИЕ

№ 3954

гр. София, 13.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 27 състав,
в публично заседание на 05.04.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Цветанка Паунова

при участието на секретаря Цветанка Митакева, като разгледа дело номер **2224** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 49 от Закона за промишления дизайн /ЗПД/.

Делото е образувано по жалба от [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя Г. П., чрез пълномощници адв. М. и адв. Д., срещу решение № РС-360(1)/23.11.2020г. на председателя на Патентно ведомство, с което на основание чл. 29, ал. 1, т. 3 от Закона за промишления дизайн /ЗПД/ е заличена регистрацията на промишлени дизайни с рег. № 8694-0015, № 8694-0016 и № 8694-0025 – шкафове за баня с мивка, с притежател [фирма].

В жалбата са развити доводи за неправилност и незаконосъобразност на обжалваното решение, постановено в противоречие с материалноправните разпоредби на чл. 12 и 13 ЗПД. Твърди се, че административният орган не е следвало да извършва преценка за липса на оригиналност, тъй като такова искане не е било предявено от молителя. Изложени са подробни съображения за наличието на новост на регистрираните дизайни. Твърди се, че в хода на административното производство не е доказана по-ранна дата на разкриване на дизайн, както и не е доказана идентичност на сравняваните дизайни. Сочи се, че необосновано е прието, че е налице по-ранно разкриване на спорните дизайни от каталог, който обаче не е бил датиран. По същество се сочи, че са налице достатъчно съществени елементи (смесителна батерия), за да липсва идентичност между дизайните. Моли съда да постанови решение, с което да отмени решението на председателя на Патентното ведомство.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. Д., който поддържа жалбата на заявените основания. Допълнителни съображения развива в представени писмени бележки. Претендира направените по делото съдебни разноси по представен списък по чл. 80 ГПК.

Ответникът - председателят на Патентно ведомство на Република България, чрез процесуалния си представител юрк. Д., в съдебно заседание и с представена писмена защита взема становище за неоснователност на жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна – [фирма], чрез адв. Т., в съдебно заседание и представени по делото писмени бележки, оспорва жалбата.

Административен съд София-град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание, прецени събраните по делото доказателства и служебно, на основание чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146 АПК, провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт, намира за установено следното:

[фирма] е притежател на регистрация на промишлени дизайни с рег. BG D № 8694-0015, № 8694-0016 и № 8694-0025 – шкафове за баня с мивка, заявени като множествена заявка, включваща 30 бр. единични дизайни, на 29.01.2018г., регистрирани на 17.05.2018г. и публикувани в бр. 05.2/2018г. на Официалния бюлетин на Патентното ведомство.

Административното производство в Патентното ведомство е образувано по искане с вх. №70119495/29.05.2019г. от [фирма], [населено място] за заличаване на регистрацията на промишлени дизайни рег. BG D № 8694-0015, № 8694-0016 и № 8694-0025 - „шкафове за баня с мивка“, на основание чл. 29, ал. 1, т. 3 ЗПД. Твърденията са били, че оспорваните дизайни следва да се заличат поради липса на новост съгласно чл. 12 ЗПД и субсидиарно – поради липса на оригиналност съгласно чл. 13 ЗПД. Искателят е посочил, че атакуваните дизайни са заявени на дата 29.01.2018г. и са регистрирани на 17.05.2018г. за продукти от клас 06-04 от Международната класификация на промишлените дизайни (М.) - „шкафове за баня с мивка“. Твърденията са били, че дизайните не отговарят на критерия за новост, заложен в чл. 12 ЗПД, тъй като напълно идентични дизайни са станали общодостъпни чрез публикацията им в каталог, преди датата на заявяване. Посочено е, че продуктите са публикувани в каталога на [фирма] под търговско наименование „П.“, „Б.“ и „НЕО“ от м. октомври 2016г. Отбелязано е, че новостта на дизайните е опорочена от самия притежател на правата, тъй като те са станали общодостъпни, чрез публикацията им в каталог на дружество - притежател на правата. Посочено е, че тази публикация влияе на новостта на цитираните дизайни и не попада в приложното поле на чл. 14 ЗПД, тъй като периодът на разгласяването на дизайните е по-голям от 12 месеца преди датата на заявяването им.

Копие от искането, на основание чл. 45, ал. 1 ЗПД, е изпратено на притежателя на правата върху атакуваните дизайни, който е изразил становище вх. № 70133785/13.12.2019г. за неоснователност на искането. На основание чл. 45, ал. 5 ЗПД копие от възражението е изпратено за становище на молителя, който със становище вх. № 70137614/10.02.2020г. е оспорил възражението.

На основание Заповед № 3-928/1/12.11.2020г. на председателя на Патентното ведомство е определен състав на отдела по спорове, който е разгледал постъпилото искане за заличаване на регистрацията на процесните дизайни. След анализ на

приложимите правни норми, информацията в досиетата на обектите и представените от молителя писмени доказателства съставят е предложил на председателя на Патентното ведомство да заличи регистрацията на спорните дизайни. Становището е обосновано с разпоредбата на чл. 29, ал. 1, т. 3 във вр. с чл. 11, ал. 1 ЗПД, като е прието, че дизайнът не е нов, съгласно чл. 12 ЗПД и оригинален, съгласно чл. 13 ЗПД. Въз основа на становището на състава по спорове и приобщените доказателствата е издадено оспореното в настоящото производство решение на Председателя на ПВ, с което са заличени регистрациите на 3 бр. от дизайните BG D 8694, на основание чл. 29 ал. 1, т. 3 ЗПД, както следва: № 8694-0015, № 8694-0016 и № 8694-0025 - „шкафове за баня с мивка“, с притежател [фирма].

За изясняване на релевантните за спора обстоятелства по делото е назначена и изслушана съдебна експертиза на промишлен дизайн, с вещо лице С. Д., която съдът кредитира изцяло.

Съдебният експерт дава заключение, че разликата между регистрирания дизайн рег. № 8694-0015 и изображеният в доказателство № 4 дизайн „П.“ се състои в това, че при регистрираният дизайн липсва монтирана разпределителна батерия на мивката и изделието от регистрирания дизайн е представено като част от комплект изделия горен и долен шкаф с наименование „П.“. В представените в каталога изображения на долни шкафове за баня с мивка са монтирани разпределителни батерии за вода върху самата мивка, което е предопределено от функционалното предназначение на изделието и не променя по никакъв начин видимия външен вид на останалата част от изделието - шкаф с характерни дизайнерски особености с монтирана мивка. Включването на един дизайнерски продукт в комплект от изделия с общо предназначение, в който комплект има втори самостоятелен продукт (като горен шкаф с огледала, рафтове и/или осветление), както и обратното, механичното разделяне на един комплект от изделия на два отделни продукта не променя видимия външен вид на отделните продукти сами по себе си, върху което се простира закрилата на регистрирания промишления дизайн. В тази връзка формообразуването при разглеждането на изделието „шкаф за баня с мивка“ от регистрирания дизайн и на изделието „долен шкаф“ от каталога не е различно.

Идентично е становището на вещото лице и по отношение на другите два дизайна.

По отношение на промишлен дизайн рег. № 8694-0016 и изображеният дизайн в доказателство № 4 „Б.“ вещото лице сочи, че разликата се състои в това, че при регистрираният дизайн липсва монтирана разпределителна батерия на мивката и изделието от регистрирания дизайн е представено като част от комплект изделия горен и долен шкаф с наименование „Б.“. Монтираната разпределителна батерия за вода върху самата мивка, което е предопределено от функционалното предназначение на изделието и не променя по никакъв начин видимия външен вид на останалата част от изделието - шкаф с характерни дизайнерски особености с монтирана мивка. По отношение на формообразуването между изображеният в доказателство №4 комплект на мебели за баня, състоящ се от горен шкаф и долен шкаф, с огледала, рафтове, осветителни уреди, наречен дизайн „Б.“ и промишлен дизайн рег. № 8694-0016, вещото лице сочи, че включването на един дизайнерски продукт в комплект от изделия с общо предназначение, в който комплект има втори самостоятелен продукт (като горен шкаф с огледала, рафтове и/или осветление), както и обратното, механичното разделяне на един комплект от изделия на два отделни продукта не променя видимия външен вид на отделните продукти сами по себе си, върху което се

простира закрилата на регистрирания промишления дизайн. В тази връзка формообразуването при разглеждането на изделието „шкаф за баня с мивка“ от регистрирания дизайн и на изделието „долен шкаф“ от каталога не е различно.

Идентично е и становището на съдебният експерт по отношение на промишлен дизайн рег.№ 8694-0025 и изображеният в доказателство №4 дизайн „НЕО. Сочи, че разликата е в това, че при регистрираният дизайн липсва монтирана разпределителна батерия на мивката и изделието от регистрирания дизайн е представено като част от комплект изделия горен и долен шкаф с наименование „НЕО“. Монтираната разпределителна батерия за вода върху самата мивка, което е предопределено от функционалното предназначение на изделието и не променя по никакъв начин видимия външен вид на останалата част от изделието - шкаф с характерни дизайнерски особености с монтирана мивка. Включването на един дизайнерски продукт в комплект от изделия с общо предназначение, в който комплект има втори самостоятелен продукт (като горен шкаф с огледала, рафтове и/или осветление), както и обратното, механичното разделяне на един комплект от изделия на два отделни продукта не променя видимия външен вид на отделните продукти сами по себе си, върху което се простира закрилата на регистрирания промишления дизайн. В тази връзка формообразуването при разглеждането на изделието „шкаф за баня с мивка“ от регистрирания дизайн и на изделието „долен шкаф“ от каталога не е различно.

При така установеното от фактическа страна, съдът достига до следните правни изводи:

Решение № РС-360(1)/23.11.2020г. е получено от представител на жалбоподателя на 30.11.2020г., а жалбата е депозирана чрез Патентното ведомство на 26.02.2021г., предвид което съдът приема, че жалбата е допустима - подадена в срок и от надлежна страна.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна по следните съображения:

Оспореното решение № РС-360(1)/23.11.2020г. е постановено от компетентен орган съгласно чл. 45, ал. 7 във връзка с ал. 3 ЗПД, в изискуемата от закона форма и при спазване на административнопроизводствените правила.

Решението е постановено в съответствие с материалния закон.

В случая е подадено искане за заличаване на регистрацията на основание чл. 29, ал. 1, т. 3 във връзка с чл. 12 и 13 ЗПД. Към искането са представени (на хартия и компакт диск) библиографски справки на атакуваните дизайни и търговски каталог на фирма „М.“, с производствена база в [населено място].

Съгласно чл. 29, ал. 1, т. 3 ЗПД, регистрацията се заличава по искане на всяко лице, когато дизайнът е идентичен по смисъла на чл. 12, ал. 2 на дизайн, станал общодостъпен по какъвто и да е начин преди датата на подаване на заявката, съответно приоритетната дата, където и да е по света, или е идентичен на дизайн, който е заявен преди датата на подаване на заявката за регистрацията, съответно приоритетната дата, и регистриран по национален или международен ред или като дизайн на Общността.

В случая, предвид изложените мотиви в искането и представените доказателства, релевантна е първата хипотеза, съответно следва да установи дали към датата на заявяване на атакуваните дизайни са били общодостъпни други дизайни (външен вид на продукти), които могат да се считат за идентични с регистрираните дизайни.

След направен анализ от административния орган на представените от молителя доказателства е прието, че по-ранните дизайни от доказателства (Д4), станали

общоизвестни чрез публикация, са идентични с процесните дизайни с рег. № 8694-0015, № 8694-0016 и № 8694-0025 - „шкафове за баня с мивка“. Следователно към датата на подаване на заявката за регистрация - 29.01.2018г. атакуваните дизайни не са отговаряли на изискването на чл. 12, ал. 1 ЗПД за новост.

Този извод на административния орган кореспондира с приетите доказателства и се споделя изцяло от настоящия съдебен състав.

Както беше посочено, към искането за заличаване е приложено копие на търговски каталог на фирма „М.“, с производствена база в [населено място]. В съдебно заседание на 15.06.2021г. заинтересованата страна представи и оригинала на каталога, като съдът констатира идентичност между копието и оригинала.

От приложения към искането каталог /л. 78-93/ се установява, че в него се съдържат продукти - мебели за баня, които са представени чрез изображения на различни модели със съответстващото им описание за размери, материал и други релевантни за потребителския избор характеристики. До всеки от изобразените модели е посочена цена в лева, като горните и долните шкафове са отбелязани с отделни цени.

На втората страница от каталога (гръб на корицата) има пояснителен текст, в който се съдържа информация, че смесителите и аксесоарите не са включени в цените, както и че представените комплекти са примерни и могат да търпят промени като конфигурация и обков. Изрично е отбелязано, че „Предложенията са валидни от месец октомври 2016г.". От това следва, че най-късната възможна дата, към която може да се приеме, че външният вид на продуктите е станал достъпен за неограничен брой лица е 31.10.2016 г. Тази дата предхожда датата на заявяване на процесните дизайни с приблизително година и три месеца, съответно не попада в 12-месечния гратисен период на т.нар. „привилегия на новостта" (чл. 14 ЗПД), съобразно която разгласяването, извършено при определени хипотези в рамките на този срок, не може да бъде противопоставено на притежателя.

Неотносимо е обстоятелството, че представеният каталог е на фирмата - притежател на атакуваните дизайни, тъй като независимо при какви обстоятелства и кой е извършил разгласяването на регистрираните дизайни, тяхната новост е опорочена, когато това разгласяване е настъпило повече от година преди да бъде потърсена тяхната закрила като обекти на индустриална собственост, даваща изключителни права на притежателя.

Съгласно чл. 12 ЗПД дизайнът е нов, ако преди датата на подаване на заявката, съответно преди датата на приоритета, не е известен друг идентичен дизайн, който е станал общодостъпен чрез публикации, използване, регистрации или разгласяване по какъвто и да е друг начин където и да е по света. Дизайните се считат за идентични, ако техните особености се различават само в несъществени елементи.

При сравнението на атакуваните дизайни с релевантните модели шкафове за баня от каталога, дори и без помощта на специални знания, е очевидно, че е налице пълно съвпадение в особеностите на формата, линиите, рисунъка, орнаментите, цвета и комбинацията от елементи, които създават цялостния външен вид на продуктите, върху които са приложени дизайните - долен шкаф с мивка. Единствената разлика се състои в това, че в каталога шкафовете са представени заедно с монтирана смесителна батерия върху мивката. Тази разлика обаче е несъществена и не води до преодоляване на идентичността по смисъла на 12, ал. 2 ЗПД, която съществува между дизайна така, както е регистриран, и разкритите му особености в каталога. На практика много преди заявяването на процесните промишлени дизайни, чрез публикацията в каталога, наред

с други дизайни на продукти, са били разкрити и процесните три дизайна, за които е предоставена закрила.

Смесителната батерия е напълно отделен продукт със свой външен вид, който се предлага на пазара самостоятелно и не е задължително да бъде закупен заедно с мивката. Това еднозначно се потвърждава и от информативния надпис в началото на каталога, където е посочено, че смесителите и аксесоарите не са включени в цените, а представените комбинации са примерни и могат да бъдат закупени в различни конфигурации и обков. Доколкото долният шкаф, мивката и смесителната батерия се монтират едни към други, то може да се приеме, че те формират съставно изделие по смисъла на § 1, т. 7 ДР на ЗПД, но всяка съставна част има свой собствен дизайн и представлява отделен продукт с определен външен вид, съответно дизайн - § 1, т. 8 ДР та ЗПД. Смесителните батерии, чешми, гюмчета и други изделия, предназначени да изтича вода от тях, могат да бъдат закрепвани на различни места - върху плота на шкафа, върху оформен на мивката плот, както и да бъдат вградени в или закачени на стената. По същество са елементи, които се открояват видимо и винаги ще бъдат забелязани когато присъстват. В този смисъл в чл. 13а ЗПД изрично са предвидени условия за преценка на новост и оригиналност при регистрация на дизайн като самостоятелен обект, когато продуктът, към който е приложен дизайнът, е част от съставен продукт. В същата насока е и нормата на чл. 33, ал. 1 ЗПД, която допуска няколко дизайна да се включат в една множествена заявка, при условие че продуктите, в които са включени или към които са приложени дизайните, принадлежат към един клас на Международната класификация на промишлените дизайни съгласно Спогодбата от Л. или към един и същ комплект или композиция от изделия. От библиографските данни на атакуваните дизайни е видно, че те са част от една множествена заявка, която включва общо 30 броя единични дизайни, представляващи шкафове за баня (горни с огледало и долни с мивка), като процесното искане е насочено срещу 3 от дизайните в регистрацията.

Съставно изделие е продукт, който се състои от множество компоненти, които могат да се заменят, позволява разглобяване и сглобяване. Комплект или композиция от изделия хармонизираната практика разглежда като група от продукти от същия вид, които в общия случай се разглеждат като принадлежащи един към друг и се използват заедно, но не са механично свързани - G. E. of design invalidity applications, p.5.3.7. Всяко изделие от комплекта може да бъде защитено отделно в множествена заявка, както и целият комплект може да бъде защитен като един продукт в една заявка.

По принципът каталогът с продукти е често срещано средство за представяне на продукти на потребители, а в сектора за продажба на мебели е обичайно да се представят комбинации от продукти в контекста на завършено интериорно решение с цел по-добре онагледяване и привличане на потребителския интерес. Това обаче не означава, че когато в цялостна картина се съдържат множество разкрити дизайни, регистрирането на всеки един от тях поотделно е допустимо, само защото е без останалите. В противен случай би се допуснало заобикаляне на целта и духа на ЗПД да се предоставя закрила единствено на дизайни, които са нови и оригинални спрямо всичко останало, което е станало известно по някакъв начин и където и да е било по света.

Изводите на административния орган за наличието на идентичност между сравняваните дизайни се потвърждават изцяло и от приетата по делото експертиза, неоспорена от страните, която съдът кредитира като обективно и компетентно

изготвена.

По делото не е спорно, че процесният каталог не е датиран – това е изрично посочено и в оспореното решение, тъй като няма отбелязана дата на издаване. По делото обаче не е и спорно, че на гърба на титулната страница на каталога е поместен следният текст: „Предложенията са валидни от месец октомври 2016г.“ Това означава, че каталогът е издаден и представен за използване в търговската дейност преди или най-късно през месец октомври 2016г. Законосъобразно органът е възприел именно този период като период на разгласяване на противопоставените дизайни.

Не без значение е и обстоятелството, че каталогът представя продукти на фирмата - притежател на атакуваните дизайни, съответно поместеното в него съдържание е предоставено или одобрено от самия жалбоподател, а не от трето лице, доколкото липсват твърдения в тази насока. Правно и житейски нелогични са твърденията му, че каталогът не е съществувал и не е разгласяван преди 29.01.2017 г. Целта на фирмените каталози е именно да се представи на потребители продуктовата гама на даден търговец, като в случая са отбелязани и цените, на които могат да бъдат закупени продуктите предвид уточнителния надпис, че „цените са в лева с включен ДДС“. Използването на каталози, които периодично се обновяват, е обичайна търговска практика, особено когато предлаганите продукти са много на брой или големи по обем, което не позволява излагане в пълнота на цялата гама в търговските обекти - шоуруми и магазини.

Използването на каталога като надлежно доказателство, свидетелстващо за по-ранното разкриване на процесните дизайни, е отчетено и в практиката на Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (С.). При липса на индикации за противното се приема, че представените доказателства са автентични и истински. Обстоятелството, че е възможно дадено доказателство да бъде манипулирано, не е достатъчно, за да се отрече неговата автентичност. В тази връзка представени доказателства могат да бъдат отхвърлени само в случаи на сериозни и обосновани съмнения (27/02/2018, T-166/15, S. pour ordinateurs portables, EU:T:2018:100, § 89-90; 27/02/2020, T-159/19, Мебели, EU:T:2020:77, § 28-29).

Използването в търговската дейност изрично е предвидено като начин за опорочаване на новостта на дизайн, видно от чл. 12, ал. 1 ЗПД. Разкриването на дизайн в хода на търговска дейност може да настъпи, дори когато липсват доказателства, че продуктите, върху които е приложен дизайнът, действително са били произведени или пуснати в търговския оборот (21/05/2015, T-22/13 & T-23/13, U., EU:T:2015:310, § 36). Достатъчно е продуктите да са предлагани за продажба в каталози (22/10/2007, K 1401/2006-3, O., § 25). При представянето на каталози като доказателство за разгласяване на дизайни, в зависимост от обстоятелствата могат да се приемат отделни части или извадки (13/06/2019, T 74/18, I. fur F., EU:T:2019:417, § 35), но се препоръчва представянето им в цялост. Освен това, каталозите могат да послужат за установяване на разкриване на външния вид на дизайните дори при липса на доказателства, свидетелстващи за тяхното разпространение (27/02/2020, T 159/19, F., EU:T:2020:77, § 30-33).

Фактът, че жалбоподателят е използвал в търговската си дейност, като е предлагал на крайни потребители продукти с идентичен външен вид на дизайните повече от 12 месеца преди подаването на заявката за регистрация, се потвърждава и от представените в хода на делото разпечатки от фирмената му интернет страница, съгласно архивираните копия от W. M. в периода август-септември 2016 г. Такъв тип

доказателства са напълно допустими в производствата с дизайни, видно от *Общото съобщение и практика относно критериите за оценка на оповестяването на дизайни в интернет*, оповестено от С. и националните ведомства – euipo.europa.tunnel.

С оглед разпоредбата на чл. 14 ЗПД, когато един дизайн - обект на заявка за регистрация, е разгласен от автора или неговия правоприменник в резултат на информация или действие от тяхна страна, в рамките на 12 месеца преди датата на заявяване, това разгласяване не влияе на новостта му. От предоставените доказателства е видно, че в случая този срок е пропуснат, т.е. разгласяването на външния вид на шкафовете за баня, е направено от притежателя на атакуваните дизайни, но това разгласяване не попада в хипотезата на чл. 14 от ЗПД. Самият притежател е публикувал в своята каталог, разгласен преди или най-късно през месец октомври 2016г., продукти - мебели за баня, към които са приложени дизайни, идентичен на заявените на 29.01.2018г.

За определянето на един дизайн за нов от съществено значение е определянето на датата, към която следва да бъдат анализирани предходните и процесните дизайни. В случая липсва претенция за приоритет в заявката за регистрация на спорните дизайни, което означава, че датата към която следва да се анализира новостта е датата на заявката за регистрация - 29.01.2018г.

Дизайнът се счита за нов, ако той не е предхождан от идентичен дизайн, станал общодостъпен „чрез публикации, използване, регистрации или разгласяване по какъвто и да е друг начин, където и да е по света“, т.е. няма ограничение относно начина, по който по-ранният дизайн е бил разгласен или мястото, където това е направено. Разгласяването или оповестяването на по-ранния дизайн може да е направено по различни начини, включително посредством публикации в медиите или публикации в официални бюлетини (примерно при публикации на регистрирани марки или регистрирани дизайни); използване или дори само излагането на дизайн на търговски изложения; регистрации на по-ранни дизайни. Критерият за общодостъпност на по-ранните дизайни следва да се оценява от гледна точка на това, съществува ли възможност дизайнът да бъде видян от неограничен кръг лица, без конкретен количествен критерий на публика, до която е достигнал по-ранният дизайн. Във връзка с развитието на новите технологии /все повече информация се разпространява и разгласява чрез интернет – онлайн магазини, уеб страници, онлайн бази данни и т.н./ ведомствата за интелектуална собственост, обединени в Европейската мрежа за марки и дизайн, са разработили общи препоръки с цел определяне на общи критерии за оценка на оповестяването на дизайни в интернет, която обща препоръка беше публикувана на 01.04.2020г. Съгласно тази препоръка „В член 6, параграф 1 от Директива 98/71/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 октомври 1998 г. относно правната защита на промишлените дизайни не се посочва ограничение по отношение на мястото, на което трябва да се извърши събитие на оповестяване, за да може да се счита, че даден дизайн е предоставен на обществеността. Следователно дизайн може да бъде оповестен където и да е по света, включително в интернет.“

Предвид изложеното и представените по делото доказателства съдът приема, че дизайните, приложени към долни шкафове от комплекти П., Б. и НЕО, са станали известни преди датата на заявяване на процесните дизайни рег. № 8694-0015, № 8694-0016 и № 8694-0025.

Съгласно чл. 3, ал. 1 ЗПД дизайн е видимият външен вид на продукт или на част от

него, определен от особеностите на формата, линиите, рисунъка, орнаментите, цветовото съчетание или комбинация от тях. Законът дава дефиниция на продукт „...е всяко изделие, получено по промишлен или занаятчийски начин, включително части, предназначени за сглобяване в съставно изделие, комплект или композиция от изделия, опаковка, графични символи и печатни шрифтове, с изключение на компютърни програми“.

Приетата по делото експертиза дава заключение, че е налице идентичност между процесния дизайн и по-ранен дизайн, когато при този по-ранен дизайн е оповестена всяка една особеност, съставляваща процесния регистриран дизайн. Процесният регистриран дизайн не може да се счита за нов, ако е включен в по-сложен по-ранен дизайн (2Б/10/2011, R 978/2010-3, Р. OF S. N., § 20-21). Допълнителните или отличаващите се особености на процесния регистриран дизайн могат обаче да бъдат от значение, когато се определя дали той е нов, освен ако тези особености са толкова незначителни, че могат да останат незабелязани. Пример за несъществен детайл е незначително изменение в нюанса на цветовата схема на сравняваните дизайни.

В случая се касае за „шкафове за баня с мивка“, които са по същество долни шкафове за баня. Представяват съставно изделие от свързани шкаф и мивка, които могат да се демонтират и монтират. Шкафовете за баня са промишлени изделия с конкретно предназначение в бита, а именно да бъдат поставяни в баня и да съхраняват различни принадлежности за баня или въобще за тоалет, като хавлии, сапуни, шампоани, пасти за зъби, макиажи и др. В тази връзка експертната съпоставя регистрираните дизайни и публикуваните в доказателство № 4 продукти с имена „П.“, „Б.“ и „НЕО“ (стр.12 от каталога), като обобщава следното:

Регистрираните дизайни и публикациите в каталога представят продукти в изглед отпред, при което могат да се видят и сравнят особеностите на дизайните с публикациите от един и същ изглед.

Регистрираните дизайни се отнасят само за едно съставно изделие - долен шкаф за баня с монтирана мивка.

Публикуваните продукти от каталога могат да бъдат определени като „комплект от изделия“ по смисъла на параграф 1, т. 9 от Закона за промишления дизайн: „Комплект от изделия“ са самостоятелни, структурно обособени изделия, които са подчинени на единен образен или стилистичен принцип на външно оформление и имат общо предназначение като: сервиз за хранене, детска игра, мебелна гарнитура“.

В представените комплекти от горен и долен шкаф за баня от каталога ясно се вижда, че двете изделия представляват самостоятелни обособени продукта, които се предлагат за продажба с посочени отделни цени за всеки един от тях. Фактът, че са съчетани и се предлагат с едно и също име е продиктуван от наличието на общ дизайнерски почерк при съчетаването на двата продукта, но те продължават да бъдат самостоятелни и могат да се ползват и закупуват от потребителите самостоятелно един от друг.

Включването на един дизайнерски продукт в комплект от изделия с общо предназначение, в който комплект има втори самостоятелен продукт (като горен шкаф с огледала, рафтове и/или осветление), както и обратното, механичното разделяне на един комплект от изделия на два отделни продукта не променя видимия външен вид на отделните продукти сами по себе си, върху което се простира закрилата на регистрирания промишления дизайн.

В представените в каталога изображения на долни шкафове за баня с мивка са

монтирани разпределителни батерии за вода върху самата мивка, което е предопределено от функционалното предназначение на изделието и не променя по никакъв начин видимия външен вид на останалата част от изделието - шкаф с характерни дизайнерски особености с монтирана мивка.

В зависимост от техническото изпълнение за поставяне на разпределителна батерия са възможни варианти на поставяне на разпределителна батерия върху самата мивка или монтиране на разпределителната батерия върху стената над поставената мивка, като и в двата случая начинът на монтиране на разпределителната батерия е функционално ограничен и това няма съществено значение за видимия външен вид на останалата част от изделието, което представлява същинския регистриран промишлен дизайн.

Изслушаната експертиза по същество потвърждава констатациите на административния орган, че към датата на заявяване на атакуваните дизайни са били общодостъпни други дизайни /външен вид на продукти/, които могат да се считат за идентични с регистрираните дизайни. В резултат на извършения анализ на всички представени доказателства законосъобразно в обжалваното решение е прието, че е налице хипотезата на чл. 12, ал. 2 ЗПД.

Предвид изложеното настоящият състав намира, че оспореното решение на председателя на ПВ е законосъобразно, издадено от компетентен орган, без допуснати нарушения на административнопроизводствените правила и при правилно приложение на материалния закон, поради което жалбата следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

Предвид изхода на делото основателна е претенцията на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Същото съдът определя в размер на 200 лева на основание чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд София-град, 27-ми състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], срещу решение № РС-360/1/23.11.2020г. на председателя на Патентно ведомство.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК] да заплати на Патентното ведомство юрисконсултско възнаграждение в размер на 200 /двеста/ лева.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: